

IDRÆTTSNYHEDER



WPFG i New York set fra en golfspillers synsvinkel

Af Jesper Lauenborg Bangsgaard, PI København, Golfafdelingen.
Foto: Jesper Bangsgaard, København.

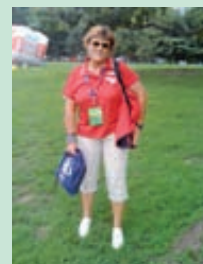
Som overskriften antyder, så deltog jeg sammen med Dorte Bo Jensen, Rigspolitiet i WPFG i New York fra den 23. august til den 6. september 2011. WPFG er en forkortelse af World Police and Fire Games og er en slags olympiade for politi og brandfolk, dog med den fordel, at disciplinerne er aldersopdelt eller for vores vedkommende opdelt efter handicap.

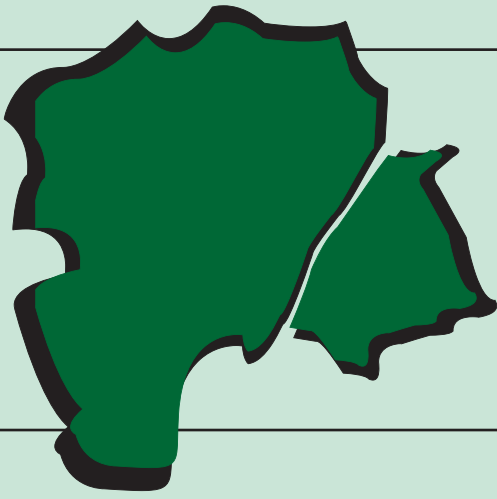
Organisationen havde i 2011 givet den fuld gas ved at overlade værtskabet til New York City i anledning af 10 året for katastrofen med World Trade Center. Med ca. 85 discipliner og mellem 12.000 og 15.000 deltagere er det et enormt arrangement, selv for en by af New Yorks størrelse.

Et lille års tid inden arrangementet blev jeg kontaktet af Dorte Bo, som fortalte, at hun skulle af sted, og om ikke det var noget for mig at deltage. New York i 11 dage, 3 runder golf på spændende baner og samværet med kolleger fra hele verden – Jo, mon ikke lige jeg havde lyst til det. Den praktiske side af sagen blev klaret ved at melde sig ind i "Rejseklubben 112", som er en lille forening af brandfolk fra Københavns Brandvæsen, som har det formål, at arrangere rejser til WPFG hvert andet år. De har super gode kontakter i WPFG hovedorganisationen, gode sponsorer og en ildhu som gør, at man er helt tryk inden afrejsen vedr. de logistiske ting. At de så samtidigt har forhandlet super billige priser hjem på rejse og ophold gør ikke sagen ringere.

Nå, rejsen forløb fint, og der var arrangeret transport fra lufthavnen til hotellet som lå midt på Times Square (Marriot Marques). Næste dag skulle vi ned i det center hvor administrationen holdt til, og hvor der var masser af konkurrencer at overvære, for at blive akkrediteret. Vi ankom tidligt, og kom smertefrit igennem, da Rejseklubben 112 havde forberedt alt hjemmefra. Vi susede rundt i centret og kiggede på merchandise et par timer og kom derefter tilbage til det sted hvor vi blev akkrediteret. Nu stod folk i kø i timevis for at komme til. Det viste sig, at man slet ikke var gearet til at modtage så store mængder af folk, med de mange problemer der er i at ikke alle er lige gode til engelsk og at ikke alle havde modtaget alle informationer. Det skulle vise sig ikke at være sidste gang, at arrangørerne havde undervurderet den opgave de stod overfor. Alt var nu klart til vores konkurrencer. Jeg skulle kun spille golf, men Dorte var forsvarende mester i 100 meter brystsvømning, så den medalje skulle også lige forsvares mellem golfundererne.

Åbningsceremonien er altid et af højdepunkterne ved denne slags arrangementer. man havde ikke kunnet få et af de store stadions i New York, og havde derfor henlagt arrangementet til en hyggelig park i Queens. Her var alt kaos. Vi ankom tidligt belært af de erfaringer vi havde gjort os. Ingen vidste hvordan





fra PI-København

vi kom ind på området eller hvor vi skulle stå. Vi blev derfor gennet ind i et lille aflukket område i parken, hvor vi til sidst stod ca. 7000 atleter i 35 graders varme som sild i en tønde. Der blev holdt taler og semikendte musikere spillede musik i flere timer. Her sad vi dog heldigvis allerede i den airconditionerede Subway med kurs mod Manhattan.

Da man troede, at nu kunne det organisatoriske kaos ikke blive værre, blev vi ramt af orkanen Irene.

Det betød, at masser af konkurrencer blev aflyst, og andre udsat. Jeg talte med en kollega fra Station City (tidligere brandmand) som var tilmeldt i triatlon, men den blev desværre aflyst. Surt at tage helt til New York for at løbe ind i en storm som aflyser ens konkurrence. I forbindelse med at stormens øje ramte Manhattan søndag morgen kl. 06.30 oplevede jeg det unikke, at stå helt alene sammen med min hustru på Times Square. Der var simpelthen helt øde. Ikke et øje at se i nogen retninger. En noget surrealistisk oplevelse når man ellers er vant til det mylder af mennesker der ellers altid er på stedet døgnet rundt. Orkanen Irene betød, at vores ene golfrunde blev aflyst. Vi havde så to runder golf á 18 huller tilbage til at gøre Dansk Politi ære.

Mandag morgen begyndte oprydningen efter orkanen, og onsdag morgen var golfbanerne klar til besøg. Vores første runde blev præget af mange slag ud i væltede træer og bunker af grene og andet affald fra stormen som var fejlet sammen. Den opgave slap Dorte klart bedst fra, idet hun spillede op til sit handicap. Jeg selv lå nogle slag efter mit handicap. Da vi ud over de individuelle konkurrencer også stillede op som double, var vi lidt afhængige af hinanden, så jeg måtte til lommerne og betale den svalende øl der skulle til efter en meget varm runde golf.

Dagen efter spillede vi en ny bane, hvor man virkelig havde lagt sig i selen for at få den gjort klar til golfspil. Fantastisk bane og super golfvejr med næsten vindstille. Efter en forrygende førstedag, faldt Dorte lidt tilbage, hvorimod jeg spillede det bedste golf nogensinde, hvilket resulterede i en runde klart bedre end mit handicap. Med Dortes gode runde på førstedagen og min

runde på anden dagen havde vi en fornemmelse af, at vi lå godt til i double hvorimod vi ikke havde de store forventninger til singlerækkerne. Her blev arrangørerne desværre igen ramt af kaos. I skrivende stund ligger resultatet stadigt ikke fast. En uge efter hjemkomsten kom en foreløbig resultatliste, hvor vi var placeret som nr. 5 i double, og begge lidt dårligere i singlerækkerne. Midt i november kom en ny resultatliste, hvor vi så var placeret som nr. 2 i doublerækken og jeg lå som nr. 2 i min singlerække. Man har dog lovet at resultaterne ligger fast inden nytår, og at medaljerne vil blive fremsendt herefter.

Jeg vil slutte denne artikel af med et par generelle betragtninger om WPFPG.

DPIF anerkender ikke WPFPG idet der ikke er tale om en non profit organisation. WPFPG ejes og drives af pensionerede brand og politifolk. Jeg har selv i min tid i PI-Københavns FU været med til at træffe beslutningen. Jeg er imidlertid omvendt, og vil gerne slå et slag for at andre i PI-København og DPIF får øjnene op for de muligheder som er i dette forum. Alle i WPFPG brænder for idrætten og for det sociale samvær mellem kolleger, der er ved disse enorme arrangementer. Ja, nogle af dem får en rigtig god løn for det, men hvor adskiller det sig fra USPE, hvor demokratiet ofte har trange kår og hvor de nordiske lande ofte er klemte mellem østeuropæere og sydeuropæere med en lidt anden tilgang til regler og forordninger. Kontrollen i WPFPG med om de reelt er politi eller brandmand er på ingen måde mindre end i USPE. WPFPG appellerer med sine aldersinddelinger i højere grad til bredde end USPE som naturligt nok er meget elitepræget.

Jeg ved, at der i New York var mindst 4 politifolk som deltog, 1 badmintonspiller, 1 triatlet og 2 golfspillere. Mit håb er, at vi i lighed med Sverige, Norge og Finland kan stille et slagkraftigt politihold i 2013 hvor arrangementet afholdes i Belfast i Nordirland.

Hvis du vil vide mere om hvilke discipliner der er mulighed for at deltage i, kan du besøge hjemmesiden www.2013wpfg.com